

Botár Emőke

Évszak-versek Milánnak

Ősz

sárgára váltott a gesztenye lombja
arcába vág a hajnali dér
idetarkállik hét falu dombja
kémények füstje mind égis ér

kikerics húzza fázósan szirmát
bársonypuha kis bibe köré
csengőhang moccan hajtja a csordát
az esti harangszó hazafelé

Tél

Egy macska surran a friss puha hóban
bajuszkáján is csupa fehér
hópelyhek ülnek katonás sorban
prüszköl vagy hármat míg ideér

s már az ölemben alussza álmát
a mancsa moccan, egeret űz
lomha szürkület gyújtja a lámpát
s kacagva lobban, pattan a tűz

Tavas

csengve, kacagva jött ma a hajnal
azt a mosolygós márciusát
madárfütttyel és csengettyűzajjal
tavasz-szomszédnak átkiabált

temesd a telet tavasz-kacajjal
virágba borítsad a határt
cinegedallal virulni csaljad
napcsókolt dombon az ibolyát

Nyár

a margaréta a rózsára sandít
hahó királylány gyere csak át
fürödjünk együtt míg fel nem issza
a mohó nap mind a hold sugarát

a körömvirág csak mosolyog rajta
egy éji lepke libbeni át
s a szálló magvak zizzelve súgnak
Milánnak újra jó éjszakát

Altató

A seregélyek a fészükre szállnak,
tavaszi fuvallat a dombon elül,
napocska ásít, hegy mögé bújik,
felhőpárnáján elszenderül.

Milán is álmos, pillája rebben,
mosolyog s lassan álomba ring,
Bodri is álmos, a holdat morogja,
s a hold kacsint, még visszakacsint.

Alszik a város a hegy puha hátán,
aludj, majd holnap szebb napra kelsz.
Virraszt a költő, hogy szép legyen álmod,
gyér lámpafénynél készül a vers.

Beke Sándor

Villásfarkú barátaim

Rövid nadrágban üldögéltem
a pajta eresze alatt.
Nagyapám féloldalra dőlve
kalapálta a kasza élet,
s én némán búslakodtam
szüleim után,
vagyakoztam az óvárosi hangulatért,
focizó pajtásaim után.
Hiányzott a hegy,
a város fölé emelkedő Cenk,
s a hegy alján meghúzódó
kis kápolna,
ahová gyakran eljártam imádkozni...
Nappal
— a falu völgyében visszhangzó —
hangokat hallgattam:
kotkodácsoltak, gágogtak,
bégettek és bőgtek keservesen
a háziállatok gazdáik után,
akik a mezőn robotoltak napestig;
esténként pedig a szunnyadó falu fölött
a Göncölszekeret szemléltem.
Mégsem voltam sokáig egyedül.
A ház és a csűr között
kifeszített villanydróton
hangosan csiviteltek
a villás farkú fecskék,
az én örök barátaim.
Nekik vallottam meg
búmat-bánatomat,
ők vitték-hozták a hírt,
és kórusban adták a jó tanácsot,
s együtt búsultak velem,
amikor torkomon akadt a keserűség.

Ősszel
nem tudtam elbúcsúzni tőlük.
Amikor indulni készültek
vándorútjukra,
én már otthon voltam a nagyvárosban:
a salakpályán szaladtam
a kerek bőrlabda után,
futballsztárnak képzelve magam.
De álmaimban
sokszor megjelentek barátaim,
a villásfarkú fecskék:
az eresz alól, együtt indultunk
a nagy égi mezőkre,
én hajtottam a Göncölszekeket,
ők meg fejemet röpködték körül,
én álmodoztam,
míg ők hangosan csiviteltek.

Csire Gabriella
AZ ÓTESTAMENTUM
IGAZGYÖNGYEI



Erdélyi Gondolat

BRAUCH MAGDA
BESZÉLNI KELL
AVAGY
HASZNÁLJUK
ANYANYELVÜNKET

NYELVMŰVELŐ ÍRÁSOK

ERDÉLYI GONDOLAT

Sütő András
Sikaszói
fenyőforgácsok

Cikkek, naplójegyzetek

ERDÉLYI GONDOLAT

Lőrincz József
KELLŐ IGÉK,
MEGTARTÓ GONDOLATOK

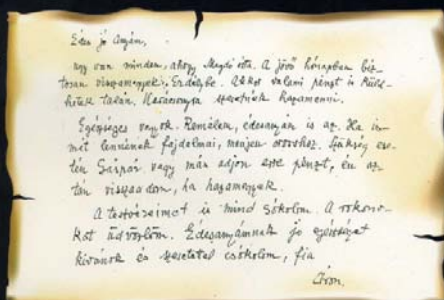
Szentenciák, vallomások
Tamási Árontól



ERDÉLYI GONDOLAT

Kedves otthoniak

Tamási Áron levelezése
a farkaslaki családdal

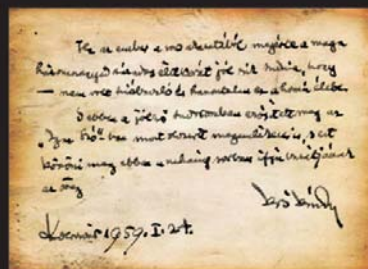


Erdélyi Gondolat Könyvkiadó

Leveleskönyv lapjai

I.

A címzett: Nagy Pál

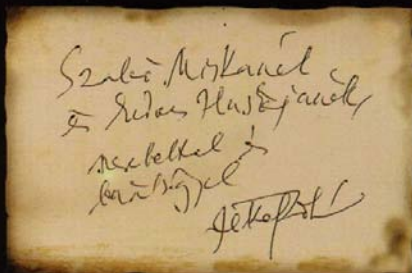


Erdélyi Gondolat Könyvkiadó

Hajdani erdélyi tájakon

Jékely Zoltán
kiadatlan leveleiből

Közzéteszi
Ráduly János



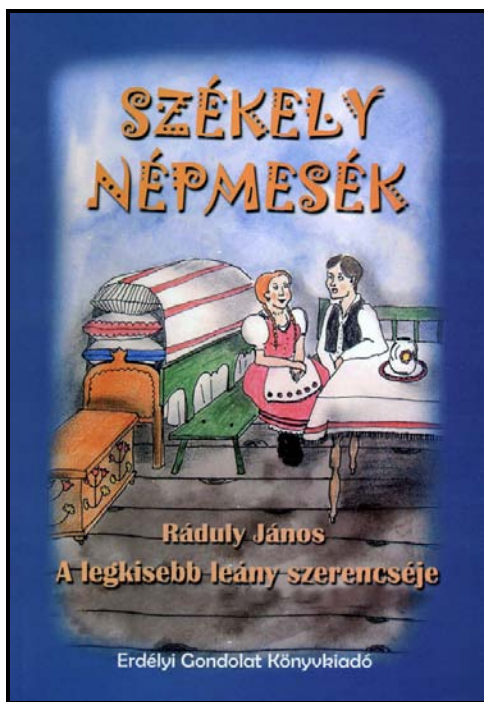
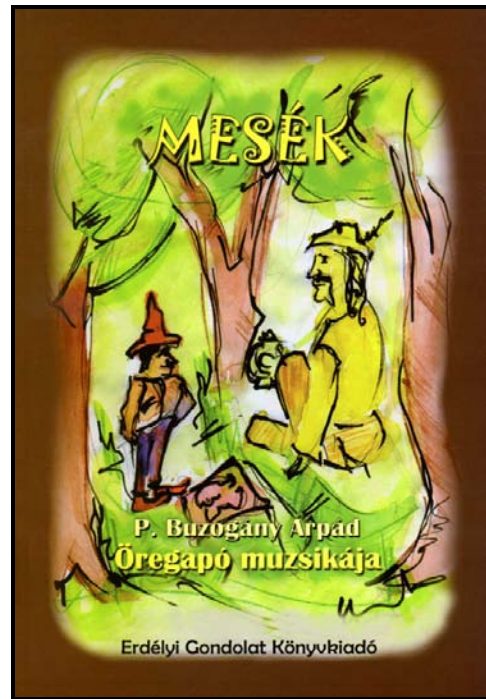
Erdélyi Gondolat Könyvkiadó

Beke Sándor Ráduly János

SZÉPIRODALOM, NÉPRAJZ, ROVÁSÍRÁS

Két íróbarát beszélgetése
életpályájukról
és munkásságukról

Erdélyi Gondolat Könyvkiadó



A könyvek megrendelhetők a kiadó honlapján (www.erdelyigondolat.ro) vagy a postacímén:
Erdélyi Gondolat Könyvkiadó, 535600 Székelyudvarhely, Tamási Áron u. 87